

வெற்றிமணி

சிறுவர் மாத இதழ்

உயிருடல் யாவற்றுக்கும்
உலகத்தின் இயக்கத்துக்கும்
பயனுறு பாக்கில் நிற்கும்
மகலவன் பரிசு வாழி

நித்தரூம் பொங்கல் செய்து
நீடுநின் ரொவிரும் நேர்மை
வித்தகக் கடருக் கீன்று
விருப்புடன் பொங்கல் செய்வோம்.

கௌரவ ஆசிரியர் :

குருப்பிட்டி மு. க. சுப்பிரமணியம்

விலை சதம் 35

நேயர்களுக்கு எய்தும் விவாதக் வாழ்த்துக்கள்

வீரங் காட்டினேன்

கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார்

கோழைகள்முன் வீரங் காட்டினேன் — சற்றே
கோவித்துக் கொள்ளாது கேளம்மா
ஏழைமுகம் பாரா லோபிகள் — பண்டம்
ஈந்தனன் பங்குவைத் தெல்லார்க்கும்!
வாழத் தெரியாதார் பூட்டிடும் — சோற்றை
வயிறு பசிப்பவர்க் கீந்தனன்!
தோழரவர் வீட்டுப் பிள்ளைகள் — கேட்டாற்
சொல்லுவார் என்பக்கம் உண்மையை!
காற்றுப் படாதொரு மூலையில் — மூடர்
காவல் வைப்பார் குழந்தைகளை — நான்
காற்றூட விளையாடச் செய்கிறேன் — துன்பக்
கட்டுகள் யாவும் பிளக்கிறேன்!
சோற்றுக்கு வேலையவசியம் — நாட்டிற்
சோம்பேறிப் பிள்ளை சுமையன்றோ?
ஆற்று மணலினில் ஆடுவேன் — நாயே
அன்னம்போட் டென்னை யனுப்பம்மா.....

தங்கள் அழகை

வெவ்வேறு உடைகளில் ஒரேபடத்தில்
காணவேண்டுமாயின்

உடனே விஜயம்செய்யுங்கள்.

ஒன்று முதல் நான்கு பேரஸ்களை

ஒரேபடத்தில் பெற்றுக்கொள்ள

21ஆண்டு சேவை செய்கு

ஆதரவாளரின் அன்பைப் பெற்ற

ஸ்தரபனம்

ஸ்ரூடியோ பிறிள்செஸ்.

கன்கைம்.

உரிமையாளர்: எம். நடராசன்

— வெற்றிமணி —

வெற்றிமணி: டான்எனவே விண்முட்ட ஒலித்திடுவாய்
நற்றமிழாம் எங்கள்மொழி நலமுற ஒலித்திடுவாய்

மலர் 11

1-1-1974 தை

இதழ் 1

ஒரு பணிவான வேண்டுகோள்

வெற்றிமணிக்கு 1-4-73
உடன் பத்துவயது பூர்த்தியா
கிறது என சென்ற சித்திரைமாத
இதழில் அறிவித்திருந்தோம்.
அப்பொழுதே தலையங்கத்தில்
கடதாசித் தட்டுப்பாடுபற்றியும்
குறிப்பிட்டிருந்தோம். பத்து
வயது பூர்த்தியாகிய நேரத்தில்
வெற்றிமணி தொடர்ந்து வெளி
வரமுடியாது போனதையிட்டுக்
கவலை தெரிவிக்கின்றோம். நேயர்
களிடம் பன்னிப்பும் கேட்கின்
றோம். கடதாசி இன்மையே முக்
கிய காரணம். என்றாலும் மாதம்
மாதம் வெற்றிமணியால் ஏற்
படும் நட்டமும் ஒரு காரண
மாகும். பல நேயர்கள்
தொடர்ந்து வெற்றிமணியைப்
பெற்றும் வருடக்கணக்காகச்
சந்தாவை அனுப்பாதிருக்கின்ற
னர். பத்திரிகைப் பணத்துடன்
அனுப்பும் முத்திரைச் செலவும்

நட்டமர்கிறது: எனவே தை
74ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் முற்
பணம் அனுப்பும் நேயர்களுக்கே
வெற்றிமணி அனுப்பப்படும்.

வைகாசி 73 தொடக்கம்
மார்கழி 73 வரையும் வெற்றி
மணியை வெளியிடாததற்கு
வருந்துகின்றோம். நேயர்கள்
தயவு செய்து வரவேண்டிய சந்
தாத்தொகையை அனுப்பி ஆத
ரிக்கவும். விலாச மாற்றங்களை
யும் உடனுக்குடன் அறிவிக்க.
வெற்றிமணியைப் பெறவிரும்
பாதவர்களும் உடனுக்குடன்
அறிவிக்கவும். பாடசாலை மாண
வர்களை அதிபர்களும் ஆசிரியர்
களும் வெற்றிமணிக்கு ஏழகவும்
வெற்றிமணியைப் படிக்கவும்
தூண்டவேண்டுமென்றும் பணி
வுடன் கேட்கின்றோம்.

— ஆசிரியர்

உண்டாட்டு

— பண்டிதர் இ. நமசிவாயம் —

உண்டாட்டென்பது கள்ளுண்டு களித்தல். மகிழ்ச்சி கரமான காலங்களிலே ஆடலரும் பெண்டிரும் சேர்ந்து பூக்கொய்தல். உண்டாடல் நீர்விளையாடல் என்பனவற்றால் பொழுதுபோக்குதல் செய்வதாகப் பழைய இலக்கியங்கள் சொல்லுகின்றன. சாடியில் இருக்கும் கள்ளினைக் கிண்ணங்களில் தோழியர் வாத்துத்தரக் குடிக்கும் பெண்களின் மயக்கநிலை அவ்விடங்களில் கவனதோன்ற விவரிக்கப்படுகின்றது. திருவிளையாடற் புராணம், இராமாயணம், கந்தபுராணம் என்னும் நூல்களிலிருந்து ஒவ்வொரு செய்யுள்களை எடுத்துக் கள்ளுண்ட மாதர்களின் மயக்க நிலைகளைக் காண்போம்.

சாடியுள்ளிருந்த கள்ளையுண்ட ஒரு பெண் கள்ளுண்டதால், தன் வாய் வெளுத்திருத்தல், கண் சிவந்திருத்தல், கூந்தல் கலைந்திருத்தல் முதலிய உடம்பு வேறுபாட்டை ஒரு கண்ணடியில் சாண்கிரூள். கண்டதும் அவளுக்குக் கள்ளுண்ட மயக்கத்தால் ஐயம் தோன்றுகிறது. இங்கே தோன்றுகிறவர் நான்தானே. நானல்லாத வேறு ஒருத்தியே. என்னைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு யாராவது ஓடி விட்டார்களே? எனது உயிர்போன்ற கணவன் வந்து இங்கே என்னைத் தேடினால் நான் என்னைத் தேடிக்கொடுக்கிறதற்கு என்ன செய்வேன். ஆதலால் என்னருமைத் தோழியே என்னைத் தேடிப் பிடித்துத்தான் என்று உழறினாள்.

“சாடியுள் நறவமுண்டாள் தன்னுரு வேறுபாட்டை
ஆடியுள் நோக்கினானே அவ்வேளை எனைத்தான் கைக்கொண்டு
ஓடினர் பிறருமுண்டோ உயிரன்னான் வந்திங்கென்னைத்
தேடின என்செய்கேன் என்னைத் தேடித்தான் தோழி” என்றாள்
என்பது திருவிளையாடற் புராணம். இச்செய்யுளில் கள்ளுண்டவர் தன்னையே தான் காணமாட்டாது தன்னைத் தன் தோழியைக்கொண்டு தேடுவித்த மயக்க நிலையைக் காணுகின்றோம்.

இது முரிந்துவிடுமோ என்று அச்சங்கொள்ளத்தக்க ஒருங்கிய இடையினையுடையவளும் இலக்குமி போன்ற அழ

கிளை உடையவளுமாகிய ஒரு பெண், தான் கையிலேந்திய கிண்ணத்துள்ள கள்ளினுள்ளே தன் தலைமயிரும், நஞ்சு பூசப்பட்ட வேல்போன்றனவும் கருமையுள்ளனவுமாகிய கண்களும், சிவந்த வாயும், கள்ளுண்ட மயக்கத்தால் கர்ரணமின்றிச் சிரிக்கும் முகமும் ஆகிய இவைகள் நிழலாகத் தோன்ற, அது தன்னிழல் என்பதனை அறியும் அறிவு மயங்கி, அந்நிழலை வேறு ஒரு பெண் என்று எண்ணி, வடிவம் பயித்தியக்காரியின் வடிவமாதலால் பிச்சி என்று அவளை அழைத்து “நீ என்ன பயித்தியத்தனமான வேலையைச் செய்தாய், இச்சாடியுள்ள இவ்வளவு அதிகமான கள்ளு உன்பாபினறிக் கிடக்க வீணாக நானுண்கின்றதால் எச்சிலாகிய இக்கள்ளை உண்கின்றாயோ” என்று இகழ்ந்து கூறி, தன் முல்லையரும்பு போன்ற பற்கள் விளங்கும்படி பெருகச் சிரித்தாள்.

“அச்சநுண் மருங்குலாள் ஓர் அணங்களுள் அளசபந்தி
நச்சுவேற் கருங்கண் செவ்வாய் நகைமுகம் மதுவுள்தோன்றப்
பிச்சிநீ என்செய்தாய் யிப்பெருநற விருக்க வாளா
எச்சிலை நுகர்தியோவென் றெயிற்றரும்பு இலங்கநக்காள்”
என்பது இராமாயணம்.

இச்செய்யுளில் எவ்வளவோ அழகுள்ள பெண் கள்ளுண்டதால் பயித்தியக்காரி வடிவங்கொண்டாள் என்பதனையும், தன்னிழலையே வேறொரு பெண்ணாக எண்ணி மயங்கினாள் என்பதனையும் காண்கின்றோம்.

உண்டாட்டு நிலர்வுள்ள இராக்காலத்தே நிகழ்வது. கள்ளுண்ட ஒரு பெண் நிலவில் தோன்றிய தன்னிழலை வேறொரு பெண்ணாக எண்ணுகிறாள். எண்ணி அதனை நோக்கி “நீ என்னுடன் கூடப்பிறந்தாய், எல்லா வகையாலும் யான் என்று சொல்லத்தக்க இயல்புடையாய், ஆனாலும் எதனையும் என்னிடம் பெற விரும்புகிறாயில்லை, எனக்கு முன்னும் பின்னுமாகி எந்நாளும் திரிவாய், ஒரு பொழுதும் என்னைவிட்டுப் பிரியமாட்டாய், இனிய கள் உண்ணுவாயாக என்று நான் அதைத் தந்தாலும் அதனை ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றாயில்லை” என்று கோபித்து மனம் வாடி உடம்பு தளர்ந்தாள்.

“என்னைதே தோன்றிய யானையும் தன்மையாய்
யாதும் வேண்டாய்
பின்னரும் முன்னுமாய் வைகலும் திரிகுவாய் பிரிகிலாதாய்
இன்னரு உண்கென உதவிலும் கொள்கிலாய் என்ருருத்தி
தன்னதாம் நீழலோட்டினார் வாடினார் தளர்தலுற்றார்”
என்பது கந்தபுராணம்.

இச்செய்யுளில் தன்னிழலுக்கும் தனக்குமுள்ள சம்பந்தத்தால் தான் இனிய கள்ளை அன்பினோடு கொடுக்கவும் அதனை வாங்கி உண்ணாமையால் அந் நிழன்மேற் பொய்க் கோபங்கொண்டு மனம்வாடி உடம்பு தளரும் ஒரு பெண்ணின் கள்ளுண் மயக்கத்தைக் காணுகின்றோம்.

இனிக் கட்டுடித்தலையே தன் தொழிலாகக் கொண்ட ஒரு கீழ்மகனின் இயல்பையும் காண்போம்.

“சுழலுங் கண்ணினன் சோர்நரு மாடையன்
அழல்நறுந் தேறல் ஆர மாந்திக்
காழகம் கொண்டு ஆழம் தானையன்
வாழ்க வாழ்க எம்மதில் உஞ்சேனை
மட்டுண் மகனிர் சுற்றமொடு பொலிகெனத்
துட்டக் கிளவி பெட்டவை பயிற்றி”

என்று செல்கிறது பெருங்கதை என்ற நூலில் ஒரு நிகழ்ச்சி.

உண்டார்க்குச் சூட்டினைக் கொடுக்கின்ற இனிய கள்ளை நிறைய உண்டு அதனால் சுழலுகின்ற கண்களையுடையவனாயும், சோருகின்ற தன்மையை யுடையவனாயும், மேலே யணிந்தும் கீழே நழுவுகின்ற காழகம் என்னும் ஆடையை யுடையவனாகியும் (காழகம் - கரிய ஆடை) மதிலாற்புகழ் பெற்ற எமது உஞ்சேனை நகரம் வாழுக வாழுக, கள்ளை உண்கின்ற பெண்கள் தம் இனத்தோடும் பொலிவார்களாக எனத் தான் விரும்பியனவாகிய கெட்ட சொற்களை அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு என்பது அதன் பொருள்.

இதிலே கட்டுடியன் ஒருவனின் கீழ்மையான இயல்பைக்கண்டு அவனை வெறுக்கின்றோம்.

முன் தொடர்ச்சி

22-5-1967ல் சங்கரையில்
எடுக்கப்பெற்ற வள்ளுவர்
விழாநீர் படிக்கப்பெற்ற
கவிதை.

வான்புகழ் வள்ளுவர்க்கு

அரசியல் முன்னால் அரணியல் பின்னால்
அவற்றிடை வைத்தாய் அமைச்சியல்
அரசியல் இல்லை அரணியல் இல்லை
ஆவதெவ் வாறுன் னரசியல்!

அரசியல் தன்னை அறிந்தவர் அதனை
அமைத்திட வேண்டும் என்றவோர்
கரிசனை இருந்தால் கடவுளே என்று
கண்டிருப் போமே அமைச்சியல்?

குறள்கள் நூறில் கூழிவிட்டாய்ந்
குறைவில் லாதோர் அமைச்சியல்
திறமை கொண்டு செயல்தனில் அதனைத்
தேர்ந்திட வாய்ப்பொன் றில்லையே!

சோழகக் காற்றால் வாழையின் இலைகள்
சுக்குநா றுதல் போலவே
பாழுற வென்றோ பைந்தமிழ்ச் செல்வர்
பலபடச் சும்மா சிழிகிறார்!

ஒற்றுமை உணர்வு சற்றுமே இன்றி
ஓவென முக்கிக் கத்தினால்
உற்றகு றிக்கோள் பெற்றிட லாமோ
ஒருகுற னேனும் உணர்ந்திலார்!

பிரித்தலும் பேணிக் கொள்ளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்தென் றுருளுவாய்
கருத்தினை உணரார் காரணம் அறியார்
காவடி மட்டும் ஆடுவார்!

பழுதினை எண்ணிப் படுகுழி தேடும்
பம்பர அமைச்சரிற் பகைவரோ
எழுபது கோடி ஏற்றது என்றாய்
இதன்பொருள் இன்றே உணர்கிறோம்!

நாநல மென்னும் நலனியல் பற்றி
நாட்டிடும் தெய்வப் புலவரீர்
மாநிலம் முற்றும் வாயினில் எம்போல்
வல்லவ ரில்லை அறிவிரோ?

சொல்லிடுஞ் சொல்லிற் சோர்வு வராது
சொல்வதில் இந்த நாட்டிலே
பல்லிகள் பெற்ற வல்லமை கூடப்
பைந்தமிழ்ப் பெரியோர்க் கில்லையே!

ஆக்கமுங் கேடும் ஆவது சொல்லால்
யாரிதை முன்னர் கண்டவர்
தாக்கமும் வளர்ச்சித் தடைகளு மெல்லாம்
தந்தவர் கொள்கைச் சொல்லிலார்!

சொல்வதில் வல்லான் சோர்விலன் அஞ்சான்
துணையெமக் குண்டேற் போதுமே
வெல்லுவ மெல்லாம் வேண்டிய வாறே
விரைந் தெமைக் கேட்கும் ஞாலமே!

வினையதன் தூய்மை திட்பமும் அப்பால்
வினைசெயல் வகையும் விளக்கினாய்
வினைசெயுந் திறனில் மேலவர் தமிழர்
மெய்ப்பிது பாரில் ஆயினும் —

தன்னல நோக்கில் தமிழரைப் போலே
தரணியில் யாரும் இல்லையே
எந்நிலை வரினும் ஏற்றதை வறுகும்
எண்ணமே யன்றி வேறிலே!

எம்மின மென்றோ எம்மொழி யென்றோ
எமதர சென்ற எண்ணமோ
இம்மியு மில்லை இவ்வழி நின்றே
என்வினை செய்தார் இதுவரை?

ஒன்றினை எண்ணி ஒன்றினைச் சொல்லி
ஒன்றினைச் செய்தாங் கிறுதில்
ஒன்றினை எய்தும் ஓர்தனி யாற்றல்
உள்ளவர் எங்கள் தலைவர்கள்!

மாண்டநல் லாற்றல் வாய்த்திலர் அதனால்
மாய்வென எண்ணல் பிழையுறும்
வேண்டுமென் றிவர்கள் விரும்பியே ஆடும்
மேல்வினை யாட்டுத் திறனிதே!

வீட்டினி லுற்ற மெல்லிய பிணக்கை
நாட்டவர் கோளா றுக்குவார்
காட்டுவர் நூறு காரணங் குத்துக்
கரணங்கள் போட்டும் நாட்டுவார்!

ஒன்றினைச் செய்ய ஒருசிலர் முன்வந்
துழைப்பதை யாற்றா மற்றவர்
நன்றிதைச் செய்ய நாட்டினில் இவரார்
என்றதை நின்றே குழப்புவார்!

இதுதர வேண்டும் என்றிட இல்லை
அதுகொடு என்பர் மற்றவர்
அதுஇது என்ற அமர்முடிந் திட்டால்
ஆ! அணில் விட்ட நாய்களே!

இது அதை விட்டு இரண்டையும் பெற்றால்
எங்களுக்கேதோ தட்டமர்
சதிமனப் பான்மை சாதிப்ப தென்ன
தமிழர்கள் அதனால் உய்வரோ?

ஒற்றுமை கொண்டு ஒன்றையும் தம்மோர்
உருப்பட இன்னும் செய்திலர்
எற்றென இவர்கள் இரங்குவர், பின்னால்
இந்நிலையும்முற் பிழைகளே!

— வளரும்

உங்களைப் பற்றி . . .

(நந்தி எழுதியது)

ஒவ்வொரு சைவப் பிள்ளையும்
படிக்கவேண்டிய நூல்.

ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும்
இடுக்கவேண்டியது.

கல்வி அதிபர் திரு. K. லக்ஷ்மணையர், சமய போதகர்
மயிலாதி தம்பிரான் கவாமிசன், கல்வி பேராசிரியர் திரு. பொ.
சந்திரசேகரம், கலாநிதி க. கைலாசநாதசூருக்கள், நூல்
நிலைய திபுணர் திரு. சி. முருகவேள் ஆகியோரின் பாராட்டுப்
பெற்ற நூல்.

“நூலை வாசித்து முடிந்ததும் இதனை இந்த நாட்டி
லுள் தமிழ்ச் சிறுவர் அனைவருக்கும் கட்டாய நூலாகக்
கிறைக்கட நல்லதென்ற எண்ணமே ஏற்பட்டது”

கி. லக்ஷ்மணன் M. A.

இது ஒரு வெற்றிமணி வெளிப்பீடு

விலை (தபால் செலவு உட்பட) ரூபா 2-00

கிடைக்கும் விலாசம்:

டாக்டர். செ. சிவஞானசுந்தரம்.
492 / 3, பேராதனை வீதி,
கள்ளடி.

அவசரம்

— அமுதன் —

துய்பாக்கிக் குழாயின்று கிளம்பிய வேடி
குண்டுபோல் வேகமாகவும், பேரிரைச்சலுடனும்
வந்த 'கனடியன் டிசல்' புகைவண்டி, புகையிரத
நிலையத்தை அடைந்ததும், ஆறுதல் அடைந்தது.
கல்லின் தாக்குதலுக்கு ஆளாகி, ஆத்திரமாகி,
அவசரப்பட்டு, அடிபட்டு, இடிபட்டு வெளியே
றும் தேனீக்கள்போல், பெட்டிகளுள் நெருங்கி,
அமுங்கி, அல்லல்பட்டுக்கொண்டு வந்த சனக்
கூட்டம், தள்ளுபட்டும், தகராறுபட்டுக்கொண்
டும், அவசர அவசரமாக இறங்கினர். புகை
வண்டியில் ஏறுவதற்காகக் காத்துக்கொண்டிருந்து
பொறுமை இழந்த சனக்கூட்டம், இறங்கவேண்
டியவர் இறங்கமுன், அவசர அவசரமாக இடித்
துக்கொண்டும், இறங்குபவர்களை நேரமெடாது
இறங்கும் வண்ணம் இரைந்துகொண்டும் உள்
நுழைந்தனர். அமர்க்களம் போன்ற இக் காட்சி
பார்ப்பதற்கு வேடிக்கையாகவும், அதேவேளை
மிக்க வேதனையாகவு மிருந்தது.

இடமிருக்கின்றது, ஏற இறங்க நேரமிருக்
கின்றது. இருந்தும் இடிபடுகின்றனரே என எண்
ணும்போது வேடிக்கையாக இருந்தது. குழந்தை
களும், குமரிகளும், வயதாளரும், நோயாளரும்
காரணமின்றி அவஸ்தைப் படுகின்றனரே என
எண்ணும்போது மிக வேதனையாக இருந்தது.

ஆனால், யார் மனவேதனை அடைந்தென்ன, என்ன நடவடிக்கை எடுத்தென்ன, ஐந்தாறு ஆட்கள் என்றாங்கூட, ஆசனங்கள் காலியாகக் கிடந்தாற்கூட, இடிபடல் நின்றுவிடுவதல்ல. யாரும் ஆறுதலாக, அமைதியாக, அவசரம் அந் தரமின்றி அலுவல்களைக் கவனிக்கின்றார்களில் லையே!

இவ்வாறு பல சிந்தனைகளில் மூழ்கியிருந்த என்னை சுய நினைவுக்குக் கொண்டுவந்தது என்னை இடித்துத் தள்ளிக்கொண்டோடிய ஓர் உருவம். நாளை நிறுத்தப்பட்ட புகைவண்டி புறப்படட்டு மென ஒதுங்கி ஓரமாக நின்றுகொண்டிருந்தேன். அவ்வுருவமோ புகையிரதம் விசில் அடிப்பதையும் அசட்டை செய்துகொண்டு தண்டவாளத்திற்குக் குறுக்காக ஓடியது. ஐயோ பரிதாபம்! அது பிணமாணது. அடுத்த தண்டவாளத்தில் அதே பக்கமாக வந்த புகையிரதம் அவ்வுருவத்தை தலை வேறு உடல் வேறுக்கியது.

எங்கும் ஒரே இரத்த வெள்ளம். இறைச்சித் துண்டுகள் அங்கொன்று இங்கொன்றுக் சிதறிச் சிதைபட்டுக் கிடந்தன. தலையைக் கவனிக்க முடியவில்லை. பாணுக்காகப் பதப்படுத்தப்படும் மாவு பட்டிருக்கும் பாடுபோல் குழைபட்டு, குத் துப்பட்டு, உருண்டு, கிரண்டு, உருமாறி, உடலி லிருந்து வேறுபட்டுக் கிடந்தது.

இப்படியான கோரக் காட்சிதனை என் வாழ் நாளில் இதற்குமுன் கண்டதில்லை. காண்பே னென நினைத்ததுமில்லை. நிமிட நேரம் எட்டிப் பார்த்த என்னால் மீண்டும் பார்த்திட முடிய

வில்லை. பிணத்தின் முழுக்கோலத்தைக் காணாத நான், அடுத்தும் ஒருதடவை பார்த்திடுவோ மெனத் துணிய மணம் விட்டுவிடவில்லை. துணை வைப் பெற்றுவிட்டாலும், இறைச்சியை மொய்த் துக்கொண்டிருக்கும் ஈக்கள்போல் குவிந்திருந்த சனக் கும்பலுள் இனி எனையும் எப்படியும் பார்த் திடவும் முடியாது.

என் சிந்தை கலங்கியது. தலை சுற்றியது. கை கால் நடுங்கின. இதயம் இரைச்சலிட்டது. எல்லா உறுப்புக்களும் எதிர்மாறாகவே இயங்கின எனலாம். இதயத்தை இழந்துவிட்ட மனிதன் போல் கல்லாகி, கதை காரியம் எதுவும்ற்று சில யாக நின்றுகொண்டிருந்தேன்.

திரும்ப என்னைச் சுயநினைவுக்குக் கொண்டு வந்தது பக்கத்தில் கேட்ட சம்பாஷனை.

“இந்தப் பரிதாபம் யாரப்பா?” ஒருவரின் கேள்வி.

“இவனைத் தெரியாதா, தெரியும் என்றல் லவா நினைத்தேன்” அடுத்தவனின் பதில்.

“இல்லை அண்ணே.....தெரியாது!”

“இவன் கடவத்தையைச் சேர்ந்தவன். துறை முகத்தில் மேற்பார்வையாளனாகக் கடமையாற்றி பவன். சுமாராகப் படித்தவன். சல்லி உள்ள குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன்.

இவனுக்கு நான் பலமுறை சொல்லியுள் ளேன். இப்படியான ஆபத்துள் சிக்கலாமென போளவாரமும் எச்சரித்தேன். விசர்ப் பைபன் கேட்கமாட்டான். அவசரகாரன். எதிலும் அவ

சரம். எப்பொழுதும் அவசரம். அலுவலில்லா தும் அவசரம். இவன் தனிக்கட்டை. வீட்டுக்கு அவசரமாகப் போகத் தேவையில்லை. வீணே அவசர அந்தரப்பட்டு நேரே நிரந்தர வீட்டிற்குப் போயிட்டான்."

"ஆமண்ணே, அவசரம் ஆபத்தேதான். ஒரு நாளில் இருபத்தினான்கு மணித்தியால மிருக்க எதற்காக அவசரப்படல் வேண்டும்?"

இவர்களின் பேச்சை இதற்குமேல் கேட்க முடியவில்லை. கேட்பதற்கு ஆவலாகத்தான் இருந்தது. ஆனால், அவசர அவசரமாக ஓட்டமும் நடையுமாக வந்த எனது மூத்த மகன், "அம்மா பார்த்து வரும்படி அனுப்பினார். நான் நேரம் போகவில்லை நீங்கள் எப்படியும் வந்துவிடு வீர்கள் எனச் சொல்லவும், ஐந்து மணிக்கே வரும் அப்பாவை ஐந்தகாலாகியும் காணவில் லையே, அவருக்கு என்னவோ, ஏதோவோ, என எரிந்து விழுந்து, விரட்டி அடித்து ஓட்டினார்" என்ற ஒரு பெருங்கதையை மூச்சு வாங்க வாங்க சொல்லிக்கொண்டிருந்தான்.

இதற்குமேல் என்னால் எப்படி ஆறுதலாக நிற்க முடியும்? இன்னும் நின்றுவிட்டால் மனை வியே பறந்து வந்துவிடுவான் என்ற அச்சத்தால் வீட்டை நோக்கி அவசர அவசரமாக விரைந்து கொண்டிருந்தேன். ஓடி வந்த களைப்பையும் பாராது மகனும் என் பின்னே ஓடோடி வந்து கொண்டிருந்தான்.

(யாவும் கற்பனையே)

த வி ப்பு

— N. C. அருள்வரதன், முதூர். —

பரபரப்புடன் அந்தவிடு வேலை செய்துகொண்டிருந்தது. மகனின் முதல் பிள்ளையைப் பார்த்துவிட வேண்டுமென்ற துடிப்பில் வேலையிலிருந்துக் கொண்டிருந்தாள் 'செல்லாச்சி.' அவளின் கணவனும் முண்டித் துண்டொன்றைத் தோளில் போட்டபடி ஏதோ வேலையில் தலையிட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவனுக்கு ஒன்றுமேயுரியவில்லை. முகத்தில் பனித்துக்கொண்டிருந்த வியர்வையைத் துடைத்த படி இருந்தான். "சோமு" திரு மணமாகி ஒருவருடம் ஆகிவிட்டது. பிரசவத்திற்காக மனை வியை வீட்டில் விட்டிருக்கின்றான். "மீனாட்சி" அவன் வாய் அடிக்கொருதரமாக அப்பெயரை உச்சரித்துக் கொண்டிருந்தது. "அண்ணா அண்ணியை வேலை செய்ய வேண்டாமென்றால் கேட்கிறாங்கல்ல நீங்களாவது சொல்லிப்பாருங்க" என்று தங்கை "லதா" கூற அவள்மேல் "மீனாட்சி" செல்லமாகக்கடிந்து கொண்டதெல்லாம் அவனது மனக்கண்முன் தோன்றிமறைந்தன. "பிள்ளை நல்ல அழகா இருக்க வேணுமெண்டால் காலையில் "முளிவிசும்" நல்லா

இருக்க வேணுமென்று பெரிய வங்க சொல்லுவாங்க. மீனாட்சி நீயு நம்ம "லதா" கண்ணுல முளி. அவள் போலவே நமக்கு முக்கு முளியுமா பொண்ணு பொறப்பா" என்று அவள்கூறு கிறபோதெல்லாம் அவள் நாணத்தால் கூனிக்குறுகிவிடுவாள். "எனக்குப் பேரன் தான்வேணு" என்று அம்மகூற இல்ல "பேத்தி" தான்வேணு கடைசி காலதில் குடிக்க ஒரு முடல் கஞ்சியாவது ஊத்துவாள் என்று அவனது அப்பா அடம்பிடிப்பார். இதையெல்லாம் கேட்டு அவளை விழுங்குவதுபோன்ற சோமுவின்பார்வையிலிருந்து மீனாட்சி நாணி மறைந்து கொள்வாள். "அண்ணியெண்டா அண்ணி இப்படித்தானிருக்கனும் எங்கட சோமு அண்ணர் ருணத்துக்குத் தான் இந்த மகாலெட்சுமி வந்திருக்காங்க" என்று பெருமையுடன் கூறுவாள் லதா. மீனாட்சியும் ஒரு நடுத்தரக்குடும்பப் பெண். அப்பா கம்பெனியொன்றில் ஏதோவேலை செய்கிறாராம். இவளும் ஏதோ ஓரளவு படிச்சிருக்கா, "என் மீனாட்சியை தாயில்லாம செல்லமா வளத்திட்டேன். இனி நீங்கதா எல்

லாமே" அவளை சோமுவிடம் ஒப்படைக்கும்போது அவளின் அப்பாவின் வார்த்தைகளினை இதைக்கூறும்போதே அப்பாவும் மகனும் அழ ஆரம்பிச்சுட்டாங்க. "தம்பி வேலை வேலையெண்டு கந்தோரையே கட்டிப்படிச்சிட்டிருச்சர்ம மீனாட்சியை நல்லபடி பாத்துக்கோ!" இது அவனது அம்மா அவன் முதன் முதல் திருமணமாகிச் சென்றபோது கூறியது. "அண்ணைவைப்பார்த்தால் அண்ணையைவிட்டுக் கழரவேமாட்டார்போல இருக்கு அம்மா முதல்ல அண்ணை ஒழுங்காக வேலைக்குப் போகச் சொல்லுங்கோ" என்று அவனது தங்கை லதாசுற அவளது செவியைச் செல்லமாகப் பிடித்து முறுக்கியதெல்லாம் அவனது மனத்திரையின்முன் தோன்றி மறைந்தன. "மீனாட்சிமீது இவ்வளவு அன்பு வச்சிருக்காங்க என்று என்னும் போதெல்லாம் சோமு தனக்குள் பெருமைப்பட்டிருக்கக் கொண்டான். "சோமு உன்ரு குணத்துக்குப் போலத்தான் ஒரு குடும்பப்பெண் வந்திருக்கா" என்று அவனது அலுவலக அதிகாரி கூறியபோதெல்லாம் அவன் பெருமைப்பட்டிருக்கொண்டே இருந்தான். சோமுவுக்கு ஒரு சிறு தலையிடி வந்தால்கூட அவன் தாங்கிக் கொள்ள மாட்டான். அதே போலத்தான் அவனும் ஒரு நாளிலாவது அவளைக்கடிந்து கொண்டதேயில்லை. அம்மா; லதாயாராவது வந்தார்களென்றால் வீட்டுவேலை செய்வதிலே போட்டியாகத்தான் இருக்கும். சாப்பாடெல்லாம் சமைத்து விட்டு சோமுவந்த பிறகுதான் அவனும்

சாப்பிடுவான். "ஏன் மீனாட்சி நீசாப்பிட்டிருக்கலாமே" என்று கூறினால் "எனக்கொன்றும் அவ்வளவு பசியில்லை" என்று செல்லமாகக்கடிந்து கொள்வான். திருமணமாகி ஒருவருடம் முடிந்து விட்டது: ஒருநாளிலாவது இருவரும் கடிந்து கொண்டதேயில்லை. "அவவும் பொண்ணு தான் புருஷன்மேல் எவ்வளவு அன்பு வச்சிருக்கா வென்று பாருடி" சோமுவின் பக்கத்து வீட்டுக்காரர் அவரின் மனைவியிடம் இப்படித்தான் புறுபுறுப்பார். மனைவியைப் பிரசவத்திற். காக வீட்டில் விட்டபோதெல்லாம் பெரிய அவலத்தைப்பட்டு விட்டான். பிரிவென்பகை நிகழ் பாததால் ஒருகிழமை "லீவும்" எடுத்திருந்தான் திண்ணையில் இருந்தபடி சிந்தனையிலாழ்ந்திருந்த சோமுவை தாக்கிவாரிப்போட்டது குழந்தை அழும் குரல். தவித்துக்கொண்டிருந்த சோமு தன்னையறியாமலே வாய் விட்டலறிவிட்டான். செல்லாச்சி பந்தபதைக்க ஓடிவந்து அவனைக் கட்டித்தழுவி "தம்பி பெண்ணு பொறந்திருக்குடா" என்றான். சோமுவின் முகத்தில் தென்பட்ட மகிழ்ச்சிக்கு அளவேயில்லை. "எப்பிடி எம் பொண்ணு இருக்கும் மீனாட்சி மாதிரியா இல்லேஎன்னைப்போல் இருக்குமா? மீனாட்சி மாதிரித்தான் இருக்கணும். இல்லை என்மாதிரித்தான் இருக்கணும். அப்பதான் மீனாட்சிக்கிட்ட பொருமையா கூறலாம்" அவனது உள்ளம் பேசிக் கொண்டே இருந்தது. "அண்ணை இனிமே என்னைக் கவனிக்கவா போறே?" லதா சிரித்துக் கொண்டே கூறிச் சென்றாள்.

மீனாட்சியினப்பா சந்தோஷத்தை வெளிக்காட்ட முடியாமல் உள்ளூர்ப் பூரித்துக் கொண்டிருந்தார். சோமுவின் அப்பாவுக்குக் கூடத்தான் அதேநிலை. திடீரென்று அந்தவீட்டில் பரபரப்பு ஏற்பட்டு விட்டது. எல்லோரும் அங்குமிங்குமாக ஓட்டமும் நடையாக விருந்தார்கள். யாரும் யாருக்கும் பதில் சொல்லக்கூடிய நிலையில்லை. சோமுவின்கேள்விகளெல்லாம் பதிலற்றுத்தவித்துக் கொண்டிருந்தன. அவனுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. அவன் உடல் முழுவதும் ஆட்டம் காணத்தொடங்கி விட்டது. "எம் மீனாட்சிக்கும், எம் பொண்ணுக்கும் ஒண்ணும் ஆகிடக்கூடாது" அவனது வாய் முணுமுணுத்துக் கொண்டிருந்தது. பரபரப்பிலாழ்ந்திருந்த வீடு ஓலமிடத் தொடங்கி விட்டது. அவனது காதுகள் அந்த அவலக் குரலை வெறுத்துத் தள்ள முயன்றன. அந்தக்குரல் ஓய்ந்து விடவில்லை. வீடே அதிரும்படி காதைத் துளைத்துக்கொண்டிருந்தது. "தம்பி நம்ம மீனாட்சி

நம்ம விட்டுப் போயிட்டா" அவறிக்கொண்டு விழுந்தாள் அவனது தாய். அந்தச்செய்தியை ஏனோ அவனது காதுகள் ஏற்கத்தயங்கின. அவன் பதைபதைத்து ஓலமிடத்தொடங்கி விட்டான். அவனது கண்களை இருள் சூழ்ந்து கொண்டது. "இந்தாடா தம்பி நம்ம மீனாட்சி தந்திட்டுப்போன செல்வம்" அழுதபடி தனது குழந்தையைத் தாயிடமிருந்து வாங்கிமார்போடு அணைத்துக்கொண்டான் சோமு: அவனது குழந்தை மீனாட்சியின் மறுருபமாகவே யிருந்தது. அவனது கண்களிலிருந்து வெளிப்பட்ட கண்ணீருண்டை அவனது கன்னத்திலிருண்டோடி குழந்தையின் அழகிய முகத்தில் விழுந்து உடைந்து சிதைந்தோடியது. மீனாட்சியின் உயிர்தான் இறந்ததேயொளிய அவளின் உருவத்தை நினைவுபடுத்த அவளின் குழந்தை இருக்கின்றதேயென்று என்னும் போது சோமுவுக்கு ஓரளவு ஆறுதலாக விருந்தது.

ஒரு கண்ணோட்டம்

'ஒரே ஒரு தெய்வம்'

— பென். பாலகுமார் —

கே. எஸ். சிவகுமாரனின் "ஒரே ஒரு தெய்வம்" என்ற நூலிலே ஒரு குறுநாவலையும், "பொன்மலர்" என்ற சிறுகதையையும் காணமுடிகிறது.

"ஒரே ஒரு தெய்வம்" என்ற குறுநாவல் சகோதர பாசத்தை அடியொற்றிய

கதையை மையமாகக் கொண்டது. சம்பவங்கள் அழகுற வாசகன் உள்ளத்தை தூண்டும் வகையிலே அமைந்துள்ளன. சம்பவங்கள் அபரிமிதமின்றி அளவாக இருப்பதும் மெச்சத்தக்க அம்சமாகும்.

முதலாவது அத்தியாயத்தில்

சித்தப்பா! சித்தப்பா! என்று உறவினர் ஒருவரை மூன்று குழந்தைகள் வீட்டிற்குள் அழைத்துச் செல்லும் காட்சி வர்ணிக்கப்படுகிறது. இவ்வத்தியாயத்தில் மெல்லியநகைச்சுவை இழையோடுகிறது. அத்துடன் பாஸ்கர் என்பவரே சித்தப்பாவாகக் காட்டப்படுகிறார்.

இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் மீனா என்ற பெண்ணை அறிமுகம் செய்து வைக்கிறார் ஆசிரியர். அவள் குழந்தைகளை நித்திரையாக்கிவிட்டு, பாஸ்கரின் அறையையும் சற்று கவனித்துவிட்டு படுக்கை அறைக்குச் செல்கிறார், அப்பொழுது குடிபோதையிலே வருகிறார் அவளது கணவன்.

“குருடன் என்றமையிலும், என் குழந்தைகளுக்கு உதவியாய் இருப்பாய் என்றும் எம்முடன் வாழ்ந்துவரும் நீ எப்படியடா என்பிள்ளைகளுக்குச் சித்தப்பன்? உனக்கும் மீனாவிற்கும் என்னடா கதை” என்று பாஸ்கரைப் பேசுகிறார் மீனாவின் கணவன். பாஸ்கர் சகித்துக் கொள்கிறார். பேச்சினிடையிலே பாஸ்கருக்கு அடித்து விடுகிறார். மீனா இரங்குகிறார். தலையிடுகிறார். பின் எல்லோரும் நித்திரைக்குச் செல்கின்றனர். மீனாவின் கணவனுக்கு பாஸ்கர் மேல் சந்தேகம் எழும் பாணியில் கதைதொடர்கிறது.

மூன்றாவது அத்தியாயத்தில் மீனாவின் கணவனது சந்தேக உணர்வு அவன் காணும் கனவு மூலம் வலியுறுத்தப் படுகிறது.

மீனா தன் கணவனை குடிக்கும் பழக்கத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும்படி மன்றுகிறார். ஆனால் அவளே பாஸ்கரை ஒரு வாரத்திற்குள் வீட்டைவிட்டுத் துரத்தினால் தான் குடிப்பதை நிறுத்திவிடுவதாகக் கூறுகிறார். கரித்துண்டினால் இரண்டு கடிதங்களை எழுதிவிட்டு வெளியேறுகிறார் பாஸ்கர். அடுத்தநாட்காலே கோப்பியுடன் சென்ற மீனா பாஸ்கரை காணாது திகைக்கிறார். வெளியே சென்று பார்த்த போது புகையிரதப்பாதையில் பசுக்கன்று ஒன்று இறந்து கிடப்பதையும் தாய்ப்பசு அதன் மேனியை நக்குவதையும் காண்கிறார். மாடு இரைமீட்பது போல இருபது வருடங்களுக்கு முன் நடைபெற்ற சம்பவங்களை நினைவுகூருகிறார்.

நான்காவது அத்தியாயம் மீனாவின் பழையநினைவாக அமைகிறது. அதில் மீனாவின் தந்தை மயில்வாகனத்திற்கெதிராக கிராமச் சங்ககத் தேர்வில் போட்டியிட்டு வென்றது, பின்மயில்வாகனத்தின் ஆட்களினால் அடித்துக் கொல்லப்பட்டது, பாஸ்கர் சிறைக்குச் சென்றது போன்ற சம்பவங்கள் காட்டப்படுகின்றன. இவ்வளவுப் நனவோடைமூலம் காட்டப்படுகின்றது:

ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் பாஸ்கர் கிராமத்திற்கு வரும் காட்சி வர்ணிக்கப்படுகிறது. ஆரவறு அத்தியாயத்தில் மீனாவிற்கும், அவளது கணவனுக்கும் இடையே நடைபெறும் சம்பாஷணை

மூலம் பாஸ்கர்தான் மீனாவின் தம்பி என்றும், தன் குடிப்பழக்கத்தால் அவன் சொத்துக்களை அழித்து விட்டதையும் உணர்கிறார் மீனாவின் கணவன்.

ஏழாவது அத்தியாயத்தில் பாஸ்கர் கோவில்மணி அடிக்கும் போது மணியின் நா கழன்று நெற்றியில்பட்டு அவன் இறக்கும் காட்சி வர்ணிக்கப்படுகிறது.

இக்குறு நாவலின் கதையம்சம் வெகு சிறப்பாக அமைந்திருக்கிறது. வர்ணனைகள் பொருத்தமாகவும், அழகாகவும் அமைந்திருக்கின்றன. சம்பாஷணைகள் இயற்கையாக அமைந்திருக்கின்றன. கனவு, நனவோடை உத்தி

முறைகள் பொருத்தமாக அமைந்துள்ளன:

சுருங்கக்கூறினால் இக்குறு நாவல் கே. எஸ். சீவகுமாரனின் ஒரு வெற்றிக்கதை. ஏன் ஒரு வெற்றிமணிக்கதையும் கூட.

இவரது எழுத்தாற்றல் “பொன்மலர்” என்ற சிறுகதையிலும் பளிச்சிடுவதை நாம் உணர்கின்றோம்; இந்நூல் இவரது கன்னிமுயற்சி எனினும் கணிசமான அளவு கனதியுடையது.

[29-4-73ல் சன்மார்க்கசபை மண்டபத்தில் நடைபெற்ற “ஒரே ஒரு தெய்வம்” வெளியீட்டு விழாவில் ஆற்றிய உரை]

‘ஒரே ஒரு தெய்வம்’

குடும்பசீட்டி

கே. எஸ். சீவகுமாரன் எழுதியது

‘ஒரே ஒரு தெய்வம்’, ‘பொன்மலர்’

ஆகிய இரு சிறுகதைகள் அடங்கியது.

விலை ரூபா 1-25

தபாற்செலவு 50 சதம்

கிடைக்கும் இடம்:-

சக்தி அச்சகம்

253 1/1, ஸ்ரான்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

விதியின் வண்ணம் (பள்ளி மாணவர்க்காய நாடகம்)

மைதிலி சோமசுந்தரன்,
மாணவி, இராமநாதன் கல்லூரி.

பாத்திரங்கள்:

1. தாதுசேனன் — இலங்கை மன்னன்
2. காசியப்பன் — தாதுசேனனின் மைந்தன்
3. முகலன் — தாதுசேனனின் மைந்தன்
4. மீகாரன் — படைத் தளபதி
5. ஏவலாளர் இருவர்

காட்சி 1

காலம்: மாலை

இடம்: தாதுசேனன் அரசன்மனையின் ஒரு பகுதி

பாத்திரங்கள்: மீகாரன், காசியப்பன், முகலன்

(மீகாரன் மேடையின் வலது பக்க மூலையில் நிற்கிறான். காசியப்பன் சிறிது நேரம் உலாவி விட்டு, நடுமேடைக்கு வந்து மீகாரனை நோக்கிக் கூறுகின்றான்.)

காசி: சேனாதிபதியாரே! நீருரைப்பது சரியன்று. தாதுசேன மகாராஜாவிடம் யான் சென்று பட்ட உரிமை கோருவது தக்க தன்று.

மீகா: காசியப்பா! ம்...நீ இன்னும் கிணற்றுத் தவனையாகவே இருக்கிறாய். தாதுசேன மன்னரின் மூத்தபுத்திரன் நீ! (ஏனனத் தொனியில்) ஓ! நினக்கு அதாவது ஞாபகமிருக்கிறதா?

காசி: மீகாரரே! யான் அரசனின் மூத்தபுத்திரன் மட்டுமல்லவேன், அன்பு மைந்தனும் கூட. மக்களின் இதயம் கொண்ட காவலர் - விவசாய ஈழத்துக்கு வழிகாட்டியாகத் திகழும் செம்மல் - 'நாட்டின் நலம்' இலட்சியம் - எனப் பூண்டவர் ஆராய்ந்து எண்ணாமலா முகலனுக்கு ராஜ்ஜியத்தைக் கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறார்..... மேலும், தளபதியே! பாவத்தின் நிழல் படிந்த இலங்கைச் சிங்காசனத்திலே யான் அமர ஒருப் பட்டேன். வற்றாத கலை வெள்ளத்தில் என்மனம் அடித்துச் செல்லப்படுகின்றதை யான் உணர்கிறேன்.

மீகா: ஹ... மைத்துனா! அரசனானதும், உன் கலைப்பித்துத் தானாகவே கலை ந்து விடு ம். இனைய தாரத்தின் சொற்கேட்டு

அயோத்தி மன்னன் தசரதன் தன் மூத்த புத்திரனைக் காட்டுக்கு அனுப்பினானே! காசியப்பா! நீ முடி கொள்ளாதற்கு என்ன தகுதி இல்லாய்? போன திங்கள் இளவரசர்கட்கிடையே நிகழ்ந்த வாட்போரிலே, நீ முகலனை வென்று வெற்றிவாகை சூடவில்லையா? உங்கள் இருவருக்கும் போர் அறம், கசடறக் கற்பித்த மகாநாயக்கர், நினக்குமட்டும் இசைமாலை சூட்டியதேன் அறிதைத்தினம்?

காசி: இருக்கலாம் தளபதியாரே! ஆனால் யான் பட்டமகிஷியின் மகன் அல்லேன். தேசவழமை அல்லவே நீர் உரைப்பது.

மீகா: தேசவழமை? எது தேசவழமை? மூத்தவனிருக்க இனையவன் அரசாள்வதை எங்காகிலும் கண்டாயா? (சோகக் குரலில்) காசியப்பா! என்னருமை மைத்துனா! நீ பட்டமிழந்து, செல்வமிழந்து ஏழைபோல் படிமிசை வீழ்ந்தரற்றப் பேசுகிறாய்.

காசி: சேனாதிபதியாரே! நிறுத்தும்! செல்வமா? ஆம்! தாதுசேன மன்னரின் பொக்கிஷத்தில் எனக்கும் பங்குண்டல்லவா? அறியாததை அறிந்ததுபோற் பேசாதீர்!

மீகா: ம்... காசியப்பா! யான் வருகிறேன். யான் புனைந்துரைக்கவில்லை. நாட்டின் பாதுகாவலனை எனக்கு மாமன்னர் உரைத்ததைத்தான் நின்னிடம் உரைத்தேன்.

(போக எத்தனிக்கிறான்)

காசி: சற்றுப் பொறும் மீகாரரே! ம்... ஊம்... யான் இதை எப்படி நம்புவது?

மீகா: ஓஹோ! நீ என்மீது ஐயங்கொள்கிறாய் காசியப்பா! என் வாக்கில் ஈந்தேகம் கொள்கிறாய். இவ்வளவு நாழிகையும் யான் நினக்குரைத்த புத்திமதி யாவும் விழலுக்கிறைத்த நீர்தானா? ம்... நீ இருக்கவே இனையவனுக்குப் பட்டம் அளிக்கும் மன்னர் ஏன் தன் பொக்கிஷத்தையும் வருங்கால மன்னருக்கு அளிக்கமாட்டார்?

காசி: ஏன் அளிக்கமாட்டார்? அவரளிப்பார், வருங்கால மன்னனுக்கு... நாட்டின் எதிர்கால மன்னன் முகலன்; முடியாது. எனக்கு வேண்டியது மண்! மண்! மண்ணே பொன்! பொன்னே மண்! எனக்கு வேண்டியது அதுதான்.

(விரைவில் எழுந்து போகிறான்)

(அவன் போவதையே பார்த்துக்கொண்டிருந்த மீகாரனின் முகபாவம் கடுமையாக மாறுகிறது; கண்களினின்றும் குரோதக் கனல் தெறிக்கின்றது)

மீகா : (தனிமொழி) ஹே... தாதுசேனா! 'தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமில்லை' என்று வாழ்ந்துகொண்டிருந்த நினது உத்தம புத்திரன் காசியப்பனின் மனதைத் திசைமாற்றிவிட்டேன். நின் வாக்கிற்கும், அன்பிற்கும் கட்டுப்பட்ட காசியப்பன், நின்கண் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கையைச் சீர்குலைத்துவிட்டேன். (தளதளத்த குரலில்) பத்துமாதம் சுமந்து பாலாட்டி வளர்த்து ஆளாக்கிய என் தெய்வத்தை நின் மகன்மேற் பாசத்தால் உயிருடன் எரித்தாய். (ஆத்திரம்) ஹ... ஹ... தாதுசேனா! அதற்குப் பழிக்குப் பழிவாங்க ஆரம்பித்துவிட்டேன். நினக்குச் சவக்குழி தோண்ட ஆரம்பித்துவிட்டேன். முதற்படி முடிவுற்றது. இரண்டாம்படி.....

(முகலன் வருகிறான்)

முக : என்ன தளபதியாரே! முகற்படி, இரண்டாம்படி வேலைகள். ஏதாவது மாடிவீடு அமைக்கத் திட்டமோ?

மீகா : (தடுமாற்றத்துடன்) ஓ... ஆ முகலனா! வா! படி... படி வந்து... காலவிவாக் கரையில் ஒரு பௌத்த விகாரை அமைப்பதற்கு மன்னர் என்னிடம் உரைத்திருந்தார். அதுதான்...

முக : ஓஹோ அதுவா? அது சரி. என் தபையனார் காசியப்பனை மாலை நேரம்தொட்டு யானின்னும் காணவில்லை. எங்குற்றானோ.

மீகா : காசியப்பனா? ம்... முகலா! அவன் அழுக்காறிலும், அவாவினாலும் உன்மத்தம் பிடித்தவன்போற் றிரிகின்றான்.

முக : காசியப்பனுக்கா அழுக்காறும் அவாவும்?

மீகா : அவையுடன் வெகுளியையும், இன்னாச்சொல்லையும் சேர்த்துக்கொள். இற்றை நாழிகை வரையும், பட்ட உரிமைபற்றுச் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்தான். அவன் இப்பொழுது தந்தையிடம் சென்றிருக்கிறான்.

முக : நும்முடன் பட்ட விடயம்பற்றிச் சச்சரவிட்டுக்கொண்டிருந்தானா காசியப்பன்? ம்... யானும் பிதாவிடம் செல்லவேண்டியதுதான்.

(எழுந்து போகிறான்) (மீகாரன் சுற்றும், முற்றும் பார்த்துவிட்டுத் தனக்குள் கோரநகை செய்கிறான்)

[திரை]

— வளரும்

பங்குடைமை அறிமுகம் (18)

— வை. சி. சிவஞானம் —

		இரும்பு	
மணி		1300 மீதி	3800
பூமணி		2500	
		<u>3800</u>	<u>3800</u>

		கடன்பட்டோர்	
மணி பேரேட்டால்		2500 மீதி	2500
		கடன்கொடுத்தோர்	
மீதி		8000 மணி பேரேட்டால்	3000
		பூமணி பேரேட்டால்	5000
		<u>8000</u>	<u>8000</u>

		அ. மு. க. ஒதுக்கம்	
மீதி		125 மணி பேரேட்டால்	125
		<u>125</u>	<u>125</u>

		கடன் கொடுத்தோர் கழிவு ஒதுக்கம்	
மணி பேரேட்டால்		90 மீதி	240
பூமணி பேரேட்டால்		150	
		<u>240</u>	<u>240</u>

		நன்மதிப்பு	
மணி பேரேட்டால்		2000 மீதி	4500
பூமணி பேரேட்டால்		2500	
		<u>4500</u>	<u>4500</u>

		மூலதனக் கணக்கு	
மீதி		15000 20000 மீதி	மணி 12965 16150
		காசால்	2035 3850
		<u>15000 20000</u>	<u>15000 20000</u>

		காசம் வங்கியும்	
மணி பேரேட்டுக்கணக்கு		1000 மீதி	8885
பூமணி பேரேட்டுக்கணக்கு		2000	
மணி மூலதனக்கணக்கு		2035	
பூமணி ..		3850	
		<u>8885</u>	<u>8885</u>

மணி — பூமணி. என்னும் பங்களிள் 1-9-72ம் திகதியன்றுள்ள ஐந்தொகை.

மூலதனம்	நன்மதிப்பு	4500
மணி 15000	நிலையான சொத்துக்கள்	23200
பூமணி 20000	இருப்பு	3800
	35000	கடன்சட்டோர் 2500
கடன்கொடுத்தோர் 8000	கழி அ. மு. க.	
.. கழி வொதுக்கம் 240	ஒதுக்கம் 125	2375
	காசும் வங்கியும்	8885
	42760	42760

பங்குடைமை நிலையங்களை இணைக்கும்போதும் இதே போன்றுதான் பெரும்பாலும் நடவடிக்கைகள் பதியப்படுகின்றன. ஆனால் முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டியது.

1. நன்மதிப்புத் தொகையைப் பங்களிளிடையே இலாபநட்டத்தைப் பிரிக்கும் ரீதியில் பிரித்து அவர்களது மூலதனக் கணக்குகளில் Cr. ( ) பக்கத்தில் பதியவேண்டும்.
2. மறுபடி விலைமதித்தல் கணக்கில் வரும் இலாபநட்டத்தையும் இலாபநட்டத்தைப் பிரிக்கும் வீதப்படி பிரித்து மூலதனக் கணக்குகளுக்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டும்.
3. பங்களிள் பற்று மீதிசன் நடைமுறைக் கணக்கு மீதிகள் பங்களிள் பங்குடைமை நிலையத்திலிருந்து எடுத்த சொத்துக் களின் பெறுமதி ஆகியவற்றை மூலதனக் கணக்குகளுக்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டும்.

2. தாரணக் கணக்கு

பாலு கோபு என்னும் பங்களிள் இலாபநட்டத்தை முறையே 2:1 என்ற ரீதியில் பங்கிடும் பங்களிள். இராமு, பாபு என்போர் இலாபநட்டத்தை முறையே 3:2 என்ற ரீதியில் பங்கிடும் பங்களிள். அவர்களது பொறுப்புக்களும் கடன்களும் 1-10-72ம் திகதி பின்வருமாறு இருந்தன.

	பாலு - கோபு - இராமு - பாபு	
கடன் கொடுத்தோர்	60000	8000
நடை முறைக் க கு மீதி	பாலு 1800	கோபு 1200
மூலதனம்	பாலு 30000	கோபு 20000
	இராமு 45000	பாபு 25000
	590000	78000

இயந்திரம் மோட்டார் வாகனப் பங்கு	21000	32000
தளபாடம்	4000	3000
முதலீடுகள்	3000	
இருப்பு	17000	25000
கடன்சட்டோர்	8000	10000
வங்கியும் காசும்	6000	8000
	59000	78000

1-10-72ம் திகதியன்று இரு விபர நிலையங்களையும் பின்வரும் நிபந்தனைக்கமைய இணைக்கத்தீர்மாவிந்தனர்.

1. புதிய பங்குடைமையில் இலாபநட்டத்தைப் பின்வரும் முறையில் பங்களிள் பகிர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும். பாலு 4 கோபு 1/5 இராமு 3/5 பாபு 1/4.
2. பாலு கோபு என்போரின் பங்குடைமை நிலையம் 3000 ரூபா நன்மதிப்புடைய தெனவும் இராமு பாபு என்போரின் வியாபாரநிலையம் 5000 ரூபா நன்மதிப்புடைய தெனவும் மதிக்கப்பட்டது.
3. முதலீடுகளை 2400 ரூபா விலைமதித்து பாலு எடுத்துக் கொள்ளான்.
4. கடன் விட்டோரில் 5% அ. மு. க ஒதுக்கமாக இருத்தல் வேண்டும். கடன் கொடுத்தோரில் 3% கடன் கொடுத்தோர் கழிவு ஒதுக்கமாக இருத்தல் வேண்டும்.
5. சொத்துக்கள் மதிப்பு பின்வருமாறு விலை மதிக்கப்பட்டன.

	பாலு - கோபு - இராமு - பாபு	
இயந்திரம் மோட்டார் வாகனம்	17320	35000
இருப்பு	18200	21000
தளபாடம்	3400	2500

6. புதிய பங்குடைமையின் மொத்த மூலதனம் 160000 ரூபாவாக இருத்தல் வேண்டும் ஒவ்வொரு இலாபநட்டத்தைப் பிரிக்கும் வீதத்தில் தமது மூலதனத்தையும் சீர்செய்து கொள்ளல் வேண்டும்.

இரு பங்குடைமையின் பேரேட்டுக் கணக்குகளையும், புதிய பங்குடைமையின் பேரேட்டுக் கணக்குகளையும், புதிய பங்குடைமையின் ஐந்தொகையையும் தயார் செய்க.

பாலு கோபு என்போரின் பேரேடு மறுபடி விலைமதிப்புக்கணக்கு

சொத்துக்கள்	59000	கடன் கொடுத்தோர்	
அ. மு. க. ஒதுக்கம்	400	கழிவொதுக்கம்	180
		பாலு எடுத்த முதலீடு	2400
		புதிய பங்குடைமைச் சொத்துக்கள்	
		நன்மதிப்பு	3000
		இயந்திரம்	17320
		இருப்பு	18200
		தளபாடம்	3400
		கடன்பட்டோர்	8000
		வங்கி	6000
			55920
		பாலு மூலதனக் க கு	600
		கோபு	300
	<u>59400</u>		<u>59400</u>

மூலதனக் க | கு

எடுத்த முதலீடு	பாலு கோபு	பாலு கோபு	
மறுபடி விலை	2400	30000	20000
மதித்தல்	600	300	தடைமுறைக் க கு
எடுத்த காசு	900	1800	1200
மீதி	40000	20000	கொடுத்த காசு 11200
	<u>43000</u>	<u>21200</u>	<u>43000</u>
			<u>21200</u>

பாலு - கோபு - இராம - பாபு பங்காளரின் க | கு

சொத்துக்கள்	55920	கடன் கொடுத்தோர்	6000
கடன் கொடுத்தோர்		அ. மு. க. ஒதுக்கம்	400
கழிவொதுக்கம்	180	கோபு எடுத்த காசு	900
		மூலதனம்	
		பாலு	28800
		கோபு	20000
	<u>56100</u>		<u>48800</u>
			<u>56100</u>

— தொடரும்

இப் பிரகாரம், சக்தி அச்சகத்தினருக்காக, யாழ். ஸ்ரான்லி வீதியிலுள்ள சக்தி அச்சகத்தில், பொன். இராசரத்தினம் அவர்களால் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது:

நங்கையர் விரும்பும் நவநாகரீக
* நகைகளுக்கும் * வைரங்களுக்கும்
புகழ்பெற்று விளங்கும் ஸ்தாபனம்
கே. என். எம்.

மீர்சாஹிப்

— தங்கப்பவுன் நகைவாணிகை —
கன்னொதிட்டி தொலைபேசி: 585 யாழ்ப்பாணம்.

K. N. M. Meeran Sahib
JEWELLERS & DIAMOND MERCHANT
— SOVEREIGN PALACE —
Kannathiddy, Dial: 585 JAFFNA.

நல்லதையே செய்யுங்கள்

உலகில் பெரியது தாய்மை. ஏனெனில், அதில் அன்பு உண்டு. அதிலும் பெரியது தூய்மை. ஏனெனில், அதில் இன்பம் உண்டு. ஆமாம்! சுத்தம் சுகம் தரும். சுகம் சோறு தரும். சோறு இன்பம் தரும்; ஆதலால், சுத்தம் இன்பத்துக்குச் சமர்மானது.

மில்கவைற் நீலசோப், பார் சோப், நியூ மில்கவைற் சோப்
மேலுறைகளில் திருக்குறள் அச்சிட்ட
வெளிவருகின்றது.

மேலுறைகளைச் சேகரித்து,
பரிசுத் திட்டத்தில் பங்குபற்றுங்கள்.

மில்கவைற் சோப் தொழிற்சாலை
தயாற் பெட்டி இல. 77
யாழ்ப்பாணம்.